

**Сумський державний педагогічний університет
імені А.С. Макаренка**

Факультет іноземної та слов'янської філології

Кафедра української мови і літератури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан/ _____ факультету

_____ (підпис) (ініціали та прізвище)

«_____» _____ 2024 _____

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРНА МОВА

галузь знань **01 Освіта/Педагогіка**

спеціальність **014 Середня освіта (Українська мова і література)**

освітньо-професійна програма

Середня освіта (Українська мова і література. Зарубіжна література)

Мова навчання

українська

Погоджено науково-методичною
комісією

факультету іноземної та слов'янської
філології

«_____» _____ 2024 р.

Голова

(ПІБ, науковий ступінь, вч. звання)

Суми 2024

Розробник:

Герман Вікторія Василівна, кандидат філологічних наук, доцент

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри української мови і літератури

Протокол № 1 від «29» серпня 2024 року

Завідувач кафедри

Семеног О. М., докт. пед. наук, проф.

Опис навчальної дисципліни

I СЕМЕСТР

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	бакалавр	Обов’язкова	
		Рік підготовки:	
		3-й	3-й
		Семестр	
5-й		5-й	
Лекції			
16 год.			
Практичні, семінарські			
16 год.			
Самостійна робота			
58 год.		.	
Консультації:			
Вид контролю: залік			
Загальна кількість годин - 90			

II СЕМЕСТР

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів – 2,5	бакалавр	Обов’язкова	
		Рік підготовки:	
		3-й	3-й
		Семестр	
6-й		6-й	
Лекції			
16 год.			
Практичні, семінарські			
16 год.			
Самостійна робота			
41 год.			
Консультації:			
2			
Вид контролю: іспит			
Загальна кількість годин - 75			

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою курсу «Сучасна українська літературна мова» є формування у здобувачів поглибленого розуміння базових категорій сучасної синтаксичної теорії, її концептуальних парадигм і персоналій; теоретичне й практичне утвердження загальновизнаних диференційних ознак синтаксичних одиниць, зокрема синтаксису простого й простого ускладненого речень.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є синтаксис простого й простого ускладненого речень, а саме: основні поняття синтаксису; словосполучення; речення як основна одиниця синтаксису; типологія речень; просте двоскладне речення; головні та другорядні члени речення; односкладні та неповні речення; просте ускладнене речення; однорідні та відокремлені члени; звертання, вставні й вставлені конструкції.

Завданням вивчення навчальної дисципліни є *сформувати* теоретичні знання студентів через аналіз і узагальнення основних понять синтаксису, сучасних концепцій синтаксису простого та простого ускладненого речень, комунікативної та семантико-структурної типології простих речень і принципів їх класифікації; *дослідити* семантико-синтаксичні відношення та форми підрядних зв'язків у словосполученні, користуючись сучасною методикою; *диференціювати* головні й другорядні члени речення за структурно-морфологічними характеристиками, враховуючи явище синкретизму; *кваліфікувати* тип ускладнення простого речення; системна характеристика основних типів словосполучень, простих елементарних і неелементарних речень, предикативних центрів, другорядних членів речення; *сприяти* вдосконаленню практичних навичок і вмінь виконувати синтаксичний аналіз речення; *сформувати* в студентів свідоме розуміння автентичних синтаксичних норм української мови, що вбачаємо надзвичайно актуальним в умовах регіональної мовної ситуації українсько-російського порубіжжя.

Регіональний аспект застосовано також під час окреслення творчих завдань, тренувальних вправ, завдань для самостійних і контрольних робіт на матеріалі текстів письменників, академічної спільноти, культурних і громадських діячів Сумщини тощо.

Академічна доброчесність. Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти передбачає: дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; надання достовірної інформації про результати власної навчальної, наукової, творчої діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації; самостійне виконання завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей)

(«Положення про систему забезпечення академічної доброчесності у освітньо-науковій діяльності Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка», що ухвалене рішенням вченої ради університету протокол № 12 від 18 червня 2020 року https://sspu.edu.ua/images/2020/doc/polozhennya_pro_sistemu_zabezpechennya_ad_2866f.pdf).

Методи навчання

проблемно-пошукові, дослідницькі, проєктні, інтерактивні (вебінари, тренінги, дистанційні освітні технології), самонавчання, практичні методи навчання (вправи, практичні та дослідні роботи).

Методики та технології навчання

теоретико-інформаційні (усний виклад, лекція, бесіда, розповідь, консультація, пояснення, обговорення, дискусія, консультування),
практико-операційні (вправи, алгоритми, експерименти),
пошуково-творчі (мозкова атака, творчий діалог, аналіз ситуацій),
самостійна робота (виконання тестів, вправ),
контрольно-оцінювальні (виступ, контрольна робота).

2. Передумови для вивчення дисципліни

Зв'язки з навчальними курсами професійного циклу: фахова українська мова, сучасна українська літературна мова (розділ морфологія), історія української мови та ін.

3. Компетентності та програмні результати навчання

Програмні компетентності

Інтегральна компетентність	ІК. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми в галузі середньої освіти, що передбачає застосування теорій та методів освітніх наук і характеризується комплексністю й невизначеністю педагогічних умов організації освітнього процесу в закладах середньої освіти.
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК 1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства; усвідомлення цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідності його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні (громадянська компетентність). ЗК 2. Здатність до міжособистісної взаємодії, роботи в команді, спілкування з представниками інших професійних груп різного рівня (соціальна компетентність). ЗК 3. Здатність виявляти повагу та цінувати українську національну культуру, багатоманітність і мультикультурність у суспільстві; здатність до вираження національної культурної ідентичності, творчого самовираження (культурна компетентність). ЗК 4. Здатність діяти автономно, приймати обґрунтовані рішення у професійній діяльності і відповідати за їх виконання, діяти відповідально і свідомо на основі чинного законодавства та етичних міркувань (лідерська компетентність). ЗК 5. Здатність до генерування нових ідей, виявлення та розв'язання проблем, ініціативності та підприємливості (підприємницька компетентність). ЗК 7. Здатність до освіти протягом життя.

Предметні (фахові) компетентності спеціальності (ПК)	ПК 1. Мовно-комунікативна компетентність як здатність забезпечувати здобуття учнями освіти державною мовою, застосовувати когнітивно-дискурсивні вміння у створенні зв'язних монологічних і діалогічних текстів в усній і писемній формах, формувати і розвивати мовно-комунікативні уміння та навички учнів; використовувати знання іноземної мови в освітній і професійній діяльності в умовах реалізації концепції Нова українська школа. ПК 2. Предметно-методична компетентність як здатність : моделювати зміст навчання відповідно до обов'язкових результатів навчання учнів; формувати та розвивати в учнів ключові компетентності та вміння, спільні для всіх компетентностей; здійснювати інтегроване навчання учнів; добирати і використовувати сучасні та ефективні методики і технології навчання, виховання і розвитку учнів; розвивати в учнів критичне мислення; здійснювати оцінювання та моніторинг результатів навчання учнів на засадах компетентнісного підходу; формувати ціннісні ставлення в учнів. ПК 3. Інформаційно-цифрова компетентність як здатність: орієнтуватися в інформаційному просторі, здійснювати пошук і критично оцінювати інформацію, оперувати нею у професійній діяльності; ефективно використовувати наявні та створювати (за потреби) нові електронні (цифрові) освітні ресурси; використовувати цифрові технології в освітньому процесі; ПК 12. Оцінювально-аналітична компетентність як здатність: здійснювати оцінювання результатів навчання учнів; аналізувати результати навчання учнів; забезпечувати самооцінювання та взаємооцінювання результатів навчання учнів. ПК 13. Інноваційна компетентність як здатність: застосовувати наукові методи пізнання в освітньому процесі; використовувати інновації у професійній діяльності; застосовувати різноманітні підходи до розв'язання проблем у педагогічній діяльності; здатність до навчання впродовж життя: визначати умови та ресурси професійного розвитку впродовж життя; взаємодіяти з іншими вчителями на засадах партнерства та підтримки (у рамках наставництва, супервізії тощо), дотримуючись принципів професійної етики; здійснювати моніторинг власної педагогічної діяльності і визначати індивідуальні професійні потреби.
Програмні результати навчання	
Знання	ПРЗ 1. Концептуальні наукові та практичні знання в галузях мовознавства та літературознавства, педагогіки й методики середньої освіти, критичне осмислення теорій, принципів, методів і понять у сфері навчання в умовах реалізації концепції Нова українська школа. ПРЗ 5. Знати та аналізувати методи цілепокладання, планування та проектування процесів навчання і виховання учнів на основі компетентнісного підходу з урахуванням їх освітніх потреб; володіти формами, методами і засобами навчання української мови та літератури, зарубіжної літератури в закладах загальної середньої освіти. ПРЗ 7. Знати інформаційно-цифрові технології для супроводу освітнього процесу, вміти їх використовувати в освітньому процесі. ПРЗ 9. Знати й розуміти сучасні філологічні та дидактичні засади навчання української мови і літератури, зарубіжної літератури, мовні норми, соціокультурну ситуацію розвитку української мови, особливості використання мовних одиниць у певному контексті.

Уміння	ПРУ 1. Когнітивні та практичні уміння/навички знати, розуміти і демонструвати здатність реалізувати теоретичні й методичні засади навчання української мови і літератури, зарубіжної літератури в базовій школі в умовах реалізації концепції Нова українська школа. ПРУ 4. Когнітивні та практичні уміння/навички отримувати, оцінювати та застосовувати дані в галузі професійної діяльності, у т.ч. із закордонних джерел. ПРУ 5. Когнітивні та практичні уміння/навички проєктувати різні типи уроків, у т.ч. інтегровані, застосовувати конкретну технологію навчання української мови і літератури, зарубіжної літератури, здійснювати розробку річного, тематичного, поурочного планів; проєктувати діяльність предметного гуртка, факультативу, створювати елективні курси; аналізувати підручники, посібники, дидактичні матеріали, методичну літературу з метою проєктування цілісного навчально-виховного процесу. ПРУ 6. Когнітивні та практичні уміння/навички орієнтуватися в інформаційному просторі, кіберпросторі, критично оцінювати інформацію, використовувати і розробляти нові електронні освітні ресурси; дотримуватися норм професійної етики та захищати дані у процесі е-комунікації. ПРУ 9. Когнітивні та практичні уміння/навички пояснювати особливості розвитку української та зарубіжної літератури, специфіку розвитку літературного процесу в Україні в культурному контексті, зміст естетичних теорій, методів, напрямів, течій, стилів, жанрів, твори української класики й сучасності у взаємозв'язках зі світовою літературою й культурою, порівнювати мовні й літературні факти, явища, узагальнювати, визначати їхні подібності й відмінності, фахово оперувати українознавчими поняттями. ПРУ 10. Когнітивні та практичні уміння/навички володіти комунікативною компетентністю з української мови (лінгвістичний, соціокультурний, прагматичний компоненти відповідно до загальноєвропейських рекомендацій із мовної освіти), удосконалювати й підвищувати власний компетентнісний рівень у вітчизняному та міжнародному контексті.
Комунікація	ПРК 1. Здатність до збору, інтерпретації та застосування даних у професійному середовищі. ПРК 3. Здатність до ефективної комунікації в процесі навчання української мови і літератури, зарубіжної літератури, спілкування з професійних питань усно та письмово.
Автономія і відповідальність	ПРА 1. Спроможність нести відповідальність за вироблення та ухвалення рішень у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах; формування суджень, що враховують соціальні, наукові та етичні аспекти, здатність раціонально планувати час на виконання професійних обов'язків, діяти соціально відповідально та свідомо. ПРА 2. Спроможність керувати проєктами через генерування нових ідей для вирішення складних спеціалізованих завдань і проблем професійної діяльності з урахуванням набутих знань з предметної галузі. ПРА 3. Здатність продовжувати навчання протягом життя зі значним ступенем автономії.

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Кількість балів за всі види навчальної діяльності	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90 – 100	<i>Знання:</i> здобувач засвідчує фундаментальні, різнобічні, системні знання будови української мови, синтаксичної системи української літературної мови, різнорівневих особливостей сучасної української літературної мови; основних термінів і понять курсу; виявляє глибокі знання мовної системи, усвідомлено їх застосовує під час коментування, пояснення мовних явищ та фактів; з'ясовує причинно-наслідкові зв'язки у виявленні мовних закономірностей та законів; самостійно здобуває знання, опрацьовуючи основну і додаткову літературу; використовує знання під час розв'язання пізнавальних завдань; володіє знаннями, здобутими у ході виконання самостійної роботи; володіє інформацією про найновіші досягнення у лінгвістичній галузі, вміє застосувати її для розв'язання практичних завдань. <i>Уміння:</i> виконує вправи найвищої складності, виявляючи уміння описового, класифікаційного та аналітико-синтетичного характеру, аргументує власні дії, подає поширені коментарі до лінгвістичних явищ, не припускаючись помилок; спирається на знання різних концепцій та підходів до тлумачення мовних фактів і закономірностей; здатен запропонувати власні шляхи і способи розв'язання лінгвістичних задач. Здобувач дотримується принципів <i>академічної доброчесності</i>.
82 - 89	<i>Знання:</i> здобувач засвідчує повною мірою знання будови української мови, синтаксичної системи української літературної мови, різнорівневих особливостей сучасної української літературної мови; основних термінів і понять курсу; виявляє глибокі знання мовної системи, усвідомлено їх застосовує під час коментування, пояснення мовних явищ та фактів; з'ясовує причинно-наслідкові зв'язки у виявленні мовних закономірностей та законів; самостійно здобуває знання, опрацьовуючи основну і додаткову літературу; використовує знання під час розв'язання пізнавальних завдань. <i>Уміння:</i> виконує вправи найвищої складності, виявляючи уміння описового, класифікаційного та аналітико-синтетичного характеру, аргументує власні дії, подає поширені коментарі до лінгвістичних явищ, не припускаючись помилок. Здобувач дотримується принципів <i>академічної доброчесності</i>.
74 - 81	<i>Знання:</i> здобувач на належному рівні засвідчує знання будови української мови, синтаксичної системи української літературної мови, різнорівневих особливостей сучасної української літературної мови; основних термінів і понять курсу; володіє основним теоретичним матеріалом: знання засвідчують оволодіння основною навчально-науковою літературою, але не виявляють ознайомлення з додатковою літературою; демонструє широку лінгвістичну компетенцію, але не завжди її достатньо для пояснення причинно-наслідкових зв'язків у мовній системі. <i>Уміння:</i> виконує основні види практичних завдань, але не завжди правильно пояснює власні дії; виконує дії класифікаційного характеру, але допускає мовленнєві помилки в оформленні класифікаційних жанрів; не може пояснити вияву всіх лінгвістичних закономірностей; аналізує мовні явища, припускаючись поодиноких помилок.

	Здобувач дотримується принципів <i>академічної доброчесності</i> .
64 - 73	<i>Знання:</i> здобувач засвідчує задовільні знання будови української мови, синтаксичної системи української літературної мови, різномірних особливостей сучасної української літературної мови; основних термінів і понять курсу; має фрагментарний, не завжди усвідомлений характер засвоєної інформації; наводить приклади з лекцій та підручників, не завжди може запропонувати власні приклади; не застосовує знання у нових умовах або слабо орієнтується в тому, як їх застосувати; у процесі коментування спирається лише на знання, здобуті під час колективної роботи; не здатен до креативності. <i>Уміння:</i> виконує основні вправи, виявляючи уміння описового, класифікаційного та аналітико-синтетичного характеру, але виконує дії лише за аналогією; коментує мовні явища, але припускається помилок; у мовленні наявні деякі недоліки; тяжіє до творчого розв'язання лінгвістичних задач. Здобувач дотримується принципів <i>академічної доброчесності</i>.
60 - 63	<i>Знання:</i> здобувач засвідчує достатні знання будови української мови, синтаксичної системи української літературної мови, різномірних особливостей сучасної української літературної мови; основних термінів і понять курсу; має фрагментарний, не завжди усвідомлений характер засвоєної інформації; наводить приклади з лекцій та підручників, не застосовує знання у нових умовах; у процесі коментування спирається лише на знання, здобуті під час колективної роботи. <i>Уміння:</i> виконує основні вправи, виявляючи уміння описового, класифікаційного та аналітико-синтетичного характеру, але виконує дії лише за аналогією; коментує мовні явища, але припускається помилок; у мовленні наявні недоліки. Здобувач у цілому дотримується принципів <i>академічної доброчесності</i>.
35-59	<i>Знання:</i> здобувач засвідчує слабкі знання будови української мови, синтаксичної системи української літературної мови, різномірних особливостей сучасної української літературної мови; основних термінів і понять курсу; слабо володіє теоретичним матеріалом, що зумовлено недостатнім опрацюванням навчально-наукової літератури: не володіє термінологією, помиляється у процесі формування визначень, не може навести приклади. <i>Уміння:</i> відчуває труднощі під час виконання простих вправ; допускає помилки у виявленні мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей.
1 - 34	<i>Знання:</i> здобувач не засвідчує знання будови української мови, стилістичної системи української літературної мови, різномірних особливостей сучасної української літературної мови; основних термінів і понять курсу; не володіє теоретичним матеріалом, що зумовлено недостатнім опрацюванням навчально-наукової літератури: не володіє термінологією, помиляється у процесі формулювання визначень, не може навести приклади; не обізнаний з науково-довідковою літературою. <i>Уміння:</i> відчуває труднощі під час виконання простих вправ; допускає помилки у виявленні мовних одиниць, визначенні їх структури, семантики та функцій; помиляється у визначенні категоріальних властивостей; не вміє застосовувати теоретичні положення у розв'язанні практичних завдань.

**Розподіл балів
I СЕМЕСТР**

Поточний контроль							Разом	Загальна сума
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7		64
Поточний контроль								
8	8	8	8	16	8	8		
Контроль самостійної та контрольної роботи							36	
7	7		7	7		Контр. р. 8		

**Розподіл балів
II СЕМЕСТР**

Поточний контроль							Разом	Сума	Підсум ковий (екз.)	Загаль на сума
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5				40	75	25
Поточний контроль										
10	10	5	10	5						
Контроль самостійної, контрольної роботи, ІНДЗ							35			
5	5		5	5	Контр. р. 5.	ІНДЗ 10				

* Згідно з Положенням «Про порядок визнання результатів навчання у неформальній та/або інформальній освіті у Сумському державному педагогічному університеті імені А.С. Макаренка. Новою редакцією» від 28.11.2022 року можливе зарахування результатів навчання. Перезарахуванню можуть підлягати результати навчання, отримані шляхом неформальної та/або інформальної освіти, що за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як навчальній дисципліні в цілому, так і її окремому розділу, темі (темам), індивідуальному завданню (контрольній роботі тощо), які передбачені робочою програмою даної навчальної дисципліни. Обсяг зарахування в годинах/кредитах ECTS визначається згідно з переліком компетентностей і результатів навчання, передбачених даною робочою програмою. Зарахування результатів навчання, здобутих у неформальній та/або інформальній освіті, здійснюється у відповідності до пунктів 3.6-3.9 названого Положення.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	задовільно
60 - 63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 34	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

5. Засоби діагностики результатів навчання:

Засоби діагностики результатів навчання проводяться відповідно до вимог Положення *«Порядок організації поточного, семестрового контролю та підсумкової атестації здобувачів вищої освіти із використанням дистанційних технологій у Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка (від 25 травня 2020 року)»*.

Засобами діагностики та формами контролю є: поточний контроль (усне / письмове опитування, тестування, проекти, есе, виконання творчих завдань, індивідуальна доповідь, участь у дискусіях та ін.), перевірка самостійної роботи, індивідуальне навчально-дослідне завдання (тези, участь у конференції з доповіддю, у конкурсі студентських наукових робіт із проблем синтаксису); підсумковий контроль (іспит).

6. Програма навчальної дисципліни
Сучасна українська літературна мова
(синтаксис простого і простого ускладненого речення)
Розділ 1. Синтаксис словосполучення та простого речення

Тема 1.1. Загальні питання синтаксису. Предмет синтаксису. Синтаксис як розділ граматики. Синтаксис мови і синтаксис мовлення. Зв'язок синтаксису з іншими науками. Самобутність українського синтаксису. З історії становлення українського синтаксису. Основні поняття синтаксису. Система і типи синтаксичних одиниць у словосполученні і реченні. Синтаксичні відношення і зв'язки. Засоби вираження синтаксичних зв'язків.

Тема 1.2. Словосполучення в системі синтаксичних одиниць. Словосполучення як непередикативна синтаксична одиниця. З історії вчення про словосполучення. Різні погляди вчених на природу словосполучення. Словосполучення серед інших мовних одиниць: словосполучення і слово; словосполучення і речення. Принципи класифікації словосполучень: синтаксичний зв'язок у словосполученнях (сурядні і підрядні); структура словосполучень (прості і складні); ступінь семантичного злиття компонентів словосполучення (вільні і синтаксично неподільні); морфологічна природа стрижневого слова (іменні, дієслівні, прислівникові); семантико-синтаксичні відношення в словосполученні (атрибутивні, об'єктні, адвербіальні); форми підрядного зв'язку у словосполученні (узгодження, кореляція, керування, прилягання).

Тема 1.3. Речення як основна одиниця синтаксису. Типологія речень у сучасній українській мові. Поняття про речення. Проблема тлумачення поняття “речення” в мовознавстві. Сучасне розуміння речення: формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний і комунікативний аспекти. Головні ознаки речення. Порядок слів у простому реченні. Актуальне членування речення. Речення і судження. Комунікативні типи речення: класифікація речень за модальністю (розповідні, питальні, спонукальні, бажальні, переповідні, гіпотетичні) та емоційністю (окличні і неокличні)); поділ речень за характером співвідношення змісту речення з дійсністю (стверджувальні і заперечні). Формально синтаксична типологія речень (прості і складні, поширені і непоширені, ускладнені і неускладнені, повні і неповні, членовані і нечленовані). Статус і граматична природа неповних речень у сучасному мовознавстві. Критерії визначення неповноти речення та розмежування неповних і односкладних речень. Типи неповних речень: еліптичні, контекстуальні, ситуативні, видільні, обірвані. Еквіваленти речення (слова-речення, незакінчені речення, звертання-речення).

Парадигматика в системі речень. Речення і синтагма.

Тема 1.4. Просте двоскладне речення. Головні члени речення. Загальна характеристика підмета і присудка як передикативного центру простого двоскладного речення.

Підмет. Структурно-семантична та граматична характеристика підмета. Диференційні ознаки підмета. Різновиди підметів: прості (іменник у називному відмінку, прикметник у називному відмінку; субстантивовані прикметник

дієприкметник, займенник, числівник, прислівник; субстантивована службова частина мови; вигук; прийменниково-іменникове або іменниково-іменникове сполучення темпорального значення; фразеологізм; лексикалізоване словосполучення; займенникова сполука; інфінітив) і складені (кількісний; соціативний; сполучення займенника або числівника та родового відмінка займенника, іменника з прийменником; сполучення неозначеного займенника з прикметником; сполучення іменника зі значенням сукупності з іменником у родовому відмінку; інфінітивний; речення).

Присудок. Морфологічні і семантичні вияви присудка. Диференційні ознаки присудка. Різновиди присудків: простий дієслівний присудок (дієслово дійсного, умовного або наказового способу; фразеологізм дієслівного типу; інфінітив; вигуково-дієслівна форма); складений присудок: складений дієслівний (інфінітив + фазове чи модальне допоміжне дієслово, фразеологізм, предикативний прикметник чи прислівник); ускладнена форма складеного дієслівного присудка (кілька допоміжних дієслів + інфінітив); складений іменний (дієслово-зв'язка + іменна частина мови: іменник, прикметник, займенник, числівник, дієприкметник, прислівник, фразеологізм); складений змішаний (поєднання складеного дієслівного та складеного іменного присудків); подвійний (особова форма повнозначного дієслова на позначення руху, стану чи діяльності + прикметник чи дієприкметник).

Координація форм підмета і присудка. Активний і пасивний звороти двоскладного речення.

Тема 1.5. Односкладні речення. Поняття про односкладні речення в сучасному мовознавстві. З історії вчення про односкладні речення. Типи односкладних речень за формою і граматичним значенням: дієслівні (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові, інфінітивні); іменні (номінативні, вокативні, генітивні). Різні погляди науковців на типологію односкладних речень.

Морфологічне вираження головного члена означено-особового речення (дієслова): перша особа однини / множини теперішнього / майбутнього часу; друга особа однини / множини теперішнього / майбутнього часу; перша особа множини наказового способу; друга особа однини/множини наказового способу.

Морфологічне вираження головного члена неозначено-особового речення (дієслова): третя особа множини теперішнього / майбутнього часу; минулий час дійсного способу у множині; умовний спосіб у множині.

Морфологічне вираження головного члена узагальнено-особового речення (дієслова): друга особа однини теперішнього / майбутнього часу дійсного способу; друга особа однини/множини наказового способу; третя особа однини/множини теперішнього часу дійсного способу; минулий час.

Морфологічне вираження головного члена безособового речення: безособове дієслово; особове дієслово, вжите в значенні безособового; безособове дієслово із залежним інфінітивом; предикативний прислівник чи слово категорії стану; слово категорії стану із залежним інфінітивом; безособова форма на *-но*, *-то*; заперечна предикативна форма.

Типи інфінітивних речень: спонукальне; питальне; бажальне; виражає побажання, пораду; виражає об'єктивно-суб'єктивну зумовленість дії (неминучість, можливість / неможливість тощо).

Семантико-структурні типи номінативних речень: буттєве; вказівне; оцінне (окличне); називне.

Тема 1.6. Другорядні члени речення. Загальна характеристика другорядних членів речення. Різні погляди на другорядні члени та їх класифікацію в синтаксичній науці. Традиційна класифікація другорядних членів речення.

Означення як синтаксичне вираження атрибута, його особливості: тип залежно від синтаксичного зв'язку (узгоджене, неузгоджене); поширене / непоширене; препозитивне/постпозитивне; спосіб морфологічного вираження *узгоджених* (прикметник, дієприкметник, займенник, числівник, прикметниковий чи дієприкметниковий зворот); *неузгоджених* (іменник у непрямому відмінку, прийменниково-іменникова форма, інфінітив, прислівник, дієприслівник, займенник, синтаксично неподільне словосполучення, фразеологізм, невідмінюване слово, графічне скорочення тощо) означень. Розмежування неузгоджених означень і додатків.

Прикладка як різновид означення. Особливості прикладки: поширена / непоширена; препозитивна / постпозитивна; відокремлена / невідокремлена; власна / загальна назва; видова / родова назва означає: 1) характеристика особи за професією, родом занять, національністю, соціальним станом, місцем проживання, родинними стосунками, віком, статтю тощо; 2) образно-метафорична характеристика особи чи предмета. Розмежування прикладки і складного слова.

Додаток як синтаксичне вираження об'єкта. Типи (прямий / непрямий) та спосіб морфологічного вираження *прямих* (знахідний відмінок іменника, займенника тощо без прийменника; родовий відмінок іменника при заперечному дієслові; родовий партитивний, родовий відмінок у сполученні зі словами *жаль*, *шкода*) і *непрямих* (непрямі відмінки іменника, займенника, іменникового словосполучення тощо з прийменниками й без прийменників, крім тих, якими виражається прямий додаток; інфінітив) додатків.

Обставина як синтаксичне вираження різних ознак і відношень дії або стану. Семантичні типи обставин (способу дії, міри і ступеня, місця, часу, причини, мети, умови, допустовості, наслідку) та способи морфологічного вираження (прислівник; дієприслівник; дієприслівниковий зворот; іменник; прийменниково-іменникова форма; інфінітив; фразеологізм; синтаксично неподільне словосполучення).

Синкретичні члени речення. Нове вчення про другорядні члени речення: обов'язкові й необов'язкові члени речення, валентно зумовлені члени речення. Детермінанти та їх різновиди. Дуплексиви.

Розділ 2. Синтаксис простого ускладненого речення

Тема 2.1. Поняття про синтаксичне ускладнення в структурі простого речення. Семантична складність речення й формальне ускладнення простого речення. Основні типи ускладнень: однорідні члени, відокремлені члени, вставні слова і словосполучення, вставлені компоненти речення, звертання.

Тема 2.2. Однорідні члени речення. Поняття про однорідні члени речення. Тип відношень між однорідними членами речення (єднальні, зіставно-протиставні,

розділові, градаційні, приєднувальні) та відкритість / закритість однорідного ряду. Засоби вираження однорідності (сурядні сполучники, інтонація).

Проблема диференціації однорідних членів речення та подібних до них лексико-граматичних утворень (поєднання дієслів, що становлять предикативне ціле; фразеологізм; лексичний повтор; уточнювальні члени речення; різні граматичні вияви одного члена речення).

Однорідні і неоднорідні означення. Лексико-граматичні показники, що зумовлюють однорідність означень: перелічувальна характеристика предметів за однією ознакою; перше означення підсилюється / уточнюється другим і наступними; постпозиція означень стосовно означуваного слова; означення виражені одним лексико-граматичним розрядом прикметника; тісний граматичний зв'язок кожного означення з означуваним словом; поєднання сурядним сполучником; означення-епітети / синоніми / антоніми; прикметник і дієприкметниковий зворот після нього. Причини неоднорідності: відсутність супідрядного зв'язку з означуваним словом; характеризують предмет з різних боків; виражені прикметниками різних лексико-граматичних розрядів; виражені займенником і прикметником; виражені числівником і прикметником; виражені дієприкметником / дієприкметниковим зворотом і прикметником після нього.

Однорідність підметів, присудків, додатків, обставин.

Узагальнювальні слова при однорідних членах речення. Семантичні особливості (родова назва; якісна оцінка; власне / кількісне узагальнення тощо) та спосіб морфологічного вираження узагальнювальних слів (іменник; прикметник; числівник; займенник; дієслово; прислівник; фразеологізм; словосполучення).

Тема 2.3. Речення з відокремленими другорядними членами. Поняття про відокремлення. Основні умови відокремлення другорядних членів. Напівпредикативні відношення при відокремленні другорядних членів речення.

2.3.1. Відокремлення означень. Спосіб морфологічного вираження відокремлених означень: прикметниковий зворот; дієприкметниковий зворот; інфінітив; одиничні іменники / прикметники / дієприкметники; субстантивний зворот. Умови відокремлення означень, виражених дієприкметниковими зворотами: постпозиція щодо означуваного слова; додатковий обставинний відтінок значення (часовий, причинний, умовний, допустовий); послаблений синтаксичний зв'язок з означуваним словом (віддаленість від означуваного слова); означуване слово виражене особовим займенником. Умови відокремлення прикладок: постпозиція щодо означуваного слова; означуване слово виражене власною назвою; означуване слово виражене особовим займенником; прикладка поширена; має обставинний відтінок значення; є постпозитивною власною назвою; залежить від відсутнього в реченні слова; приєднується до означуваного слова за допомогою слів «на ім'я», «на прізвище», «родом», «за освітою», «так званий»; віддалена від означуваного слова іншими членами речення тощо. Умови відокремлення неузгоджених означень: віддаленість означення від означуваного слова; означуване слово виражене займенником; означуване слово виражене власною назвою; постпозиція щодо означуваного слова; включення субстантивної форми в ряд однорідних членів речення разом з відокремленими узгодженими означеннями; означення виражене інфінітивом.

2.3.2. Відокремлення обставин. Спосіб морфологічного вираження відокремлених обставин: дієприслівниковий зворот; одиничний дієприслівник; прийменниково-іменникова форма; субстантивний зворот; прислівник / прислівниковий зворот; інфінітив / інфінітивна конструкція. Причини невідокремлення дієприслівникових зворотів і одиничних дієприслівників: одиничний дієприслівник стоїть у реченні безпосередньо після присудка й означає спосіб дії; дієприслівниковий зворот фразеологічного типу; дієприслівниковий зворот починається часткою *і (й)*; дієприслівниковий зворот – логічний центр речення; дієприслівниковий зворот поєднаний з іншою обставиною єднальним сполучником.

2.3.3. Відокремлення додатків, що починаються словами *крім, окрім, окрім, за винятком, особливо, зокрема, наприклад, замість, навіть, включаючи, на відміну від, поряд із, щодо, наперекір* тощо. Значення відокремлених додатків додатків (включення, виключення, заміщення, доповнення).

2.3.4. Відокремлені уточнювальні члени речення. Типи уточнювальних членів речення: означення, що уточнюють попередні означення; обставини, що уточнюють попередні обставини; уточнювальні прикладки, що починаються словами *або, чи, тобто, себто, як, як-от, а саме, особливо, навіть, переважно, родом, на ім'я* тощо; уточнювальні додатки, що починаються словами *точніше, передусім, у тому числі, наприклад, зокрема* тощо; уточнювальні присудки; уточнювальні підмети.

Тема 2.4. Звертання. Різні погляди щодо граматичного погляду на звертання. Спосіб морфологічного вираження звертання: іменник у кличному відмінку; іменник у називному відмінку; субстантивованій прикметник / числівник / дієприкметник / прислівник; 3) особовий займенник; підрядне займенниково-співвідносне речення узагальненого характеру. Стилїстична функція звертання (апелятивна, експресивна). Диференціація звертання, вокативного речення-звертання, відокремленої прикладки і називного уявлення.

Тема 2.5. Вставні компоненти. Різновиди вставних компонентів. Семантичні розряди (упевненість / неупевненість, можливість / неможливість; радість, співчуття, здивування; джерело повідомлення; активізація уваги; послїдовність викладу, зв'язок висловленої думки з попередньою; висновок; оцінка міри того, про що йдеться; експресивність, емоційність вислову тощо) та структурний тип (слово, словосполучення, речення) вставних конструкцій.

Вставлені конструкції. Різновиди вставлених конструкцій. Сміслові зв'язки між реченням і вставленою конструкцією (пояснення, доповнення, уточнення) та синтаксична структура вставленої конструкції (слово, словосполучення, просте неускладнене / просте ускладнене речення; складне речення, кілька речень).

Тема 2.6. Порівняння в простому реченні. Поняття про порівняльний зворот. Умови відокремлення порівняльних зворотів. Порівняльні звороти в структурі сталих висловів іменних частин складених присудків. Відокремлення порівняльних зворотів.

**7. Структура навчальної дисципліни
«СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРНА МОВА»**

1 СЕМЕСТР

Назви тем	Кількість годин							
	Денна форма				Заочна форма			
	Усього	лекції	практичні / конс.	самостійна робота	Усього	лекції	практичні заняття, конс.	самостійна робота
Аудиторна і самостійна робота								
Синтаксис словосполучення та простого речення								
Т. 1. Загальні питання синтаксису	11	2	2	7				
Т. 2. Словосполучення в системі синтаксичних одиниць	12	3	2	7				
Т. 3. Речення як основна одиниця синтаксису	11	2	2	7				
Т. 4. Типологія речень. Неповне речення	11	2	2	7				
Т. 5. Просте двоскладне речення. Головні члени речення	14	3	4	7				
Т. 6. Другорядні члени речення	12	2	2	8				
Т. 7. Односкладні речення	12	2	2	8				
Контрольна робота (домашня)	7			7				
Усього	90	16	16	58				

2 СЕМЕСТР

Назви тем	Кількість годин							
	Денна форма				Заочна форма			
	Усього	Лекції	Практичні/ конс.	Самостійна робота, ІНДЗ	Усього	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота, ІНДЗ
Аудиторна і самостійна робота Синтаксис простого ускладненого речення								
Т. 1. Просте ускладнене речення. Однорідні члени речення.	12	3	4	5				
Т. 2. Відокремлені члени речення (додатки, означення, обставини тощо).	14	5	4	5				
Т. 3. Звертання.	11	2	2 / 2	5				
Т. 4. Вставні і вставлені конструкції.	13	4	4	5				
Т. 5. Порівняння в простому реченні.	9	2	2	5				
Комплексна контрольна робота (домашня)	7			7				
Індивідуальна навчально-дослідна робота Науковий семінар із синтаксису	9			9				
Усього	75	16	16 / 2	41				

Теми практичних занять

1 семестр

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
	Синтаксис словосполучення та простого речення	
Т. 1	Загальні питання синтаксису	2
Т. 2	Словосполучення в системі синтаксичних одиниць	2
Т. 3	Речення як основна одиниця синтаксису	2
Т. 4	Типологія речень у сучасній українській мові. Неповне речення	2
Т. 5	Просте двоскладне речення. Головні члени речення	4
Т. 6	Другорядні члени речення	2
Т. 7	Односкладні речення	2
	Усього	16

Теми практичних занять

2 семестр

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
	Синтаксис простого ускладненого речення	
Т. 1	Просте ускладнене речення. Однорідні члени речення	4
Т. 2	Відокремлені члени речення (додатки, означення, обставини тощо).	4
Т. 3	Звертання.	2
Т. 4	Вставні і вставлені конструкції.	4
Т. 5	Порівняння в простому реченні	2
	Усього	16

8. Рекомендовані джерела інформації

Основні:

1. Арібжанова І. М. Сучасна українська мова. Базові поняття синтаксису: навч. посіб. Київ : Київський університет, 2016. 159 с.
2. Бабій І. М. Сучасна українська літературна мова. Морфологія : навч. посіб. для студентів ВНЗ. - Вид. 3-тє, перероб. і допов. Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2016. 183 с.
3. Балко М. В. Актуальні проблеми теорії словосполучення сучасної української мови: [монографія]. Дніпропетровськ : Вид-во «Свідлер А. П.», 2014. 349 с.
4. Баранник Д. Х. Словосполучення: навч. посібн. Дніпропетровськ : РВВ ДНУ, 2007. 45 с.
5. Бевзенко С. П. Сучасна українська мова: Синтаксис. Київ : Вища школа, 2005. 270 с.
6. Вінтонів М. Синтаксис української мови : посібник / Михайло Вінтонів, Любомир Сегин, Тетяна Вінтонів. Вінниця : ДонНУ, 2016. 151 с.
7. Вихованець І. Р. Теоретична морфологія української мови : Академічна граматики української мови. Київ : Пульсари, 2004. 400 с.
8. Гуйванюк Н. В., Агафонова А. М. Синтаксис неповного речення. Еквіваленти речень: навч.-метод. пос. Чернівці : Рута, 2007. 100 с.
9. Дудик П. С. Синтаксис української мови. Київ : Академія, 2010. 384 с.
10. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови : Синтаксис. Донецьк: ДонДУ, 2001. 662 с.
11. Загнітко А. П. Основи українського теоретичного синтаксису. Ч. І. Горлівка : ГДППМ, 2004. 227 с.
12. Євтушина Т. О. Сучасна українська літературна мова. Синтаксис словосполучення і простого ускладненого речення: навч. посіб. для студ. пед. вишів III – IV рівнів акредитації. Одеса : Букаєв Вадим Вікторович, 2019. 188 с.
13. Караман С. О. Сучасна українська літературна мова: навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. Київ : Літера ЛДТ, 2011. 560 с.
14. Кутня Г. Синтаксис сучасної української мови. Ч. І: Словосполучення і просте речення. Львів : ЛНУ, 2013. 178 с.
15. Лаврінець, О. Я. Сучасна українська літературна мова. Морфологія : підручник. Київ: Києво-Могилянська академія, 2019.
16. Мірченко М. В. Структура синтаксичних категорій: монографія. Вид. 2-ге, переробл. Луцьк : РВВ „Вежа” Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2004. 393 с.
17. Мойсієнко А. К. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис простого ускладненого речення. Київ: ППЯ. Січовик, 2006. 240 с.
18. Мойсієнко А.К. Структурно-семантична організація простого ускладненого речення. Київ : ВЦ «Київ. ун-т», 2006. 167 с.
19. Олексенко О. А. Сучасна українська мова. Морфологія: навч. посіб. - 2-е вид., допов. і випр. Харків : Вид-во Іванченка І. С., 2019. 274 с.

20. Ожоган В.М. Синтаксис української мови: навч. посіб. Київ : Освіта України, 2010. 332 с.
21. Синтаксис української мови: хрестоматія: у двох частинах. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2019. Т. 1, 2.
22. Синявський О. Норми української літературної мови. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2018. 368 с.
23. Сучасна українська літературна мова / за ред. М. Я. Плющ. Київ : Вища школа, 2017. 414 с.
24. Сучасна українська літературна мова: синтаксис / за ред. О. Д. Пономарева. Київ : Либідь, 2001. 256 с.
25. Сучасна українська літературна мова: Морфологія. Синтаксис / А. К. Мойсієнко, І. М. Арібжанова, В. В. Коломийцева та ін. Київ : Знання, 2010. 374 с.
26. Сучасна українська літературна мова: навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. / С. О. Караман, О. В. Караман, М. Я. Плющ [та ін.]; за ред. С.О. Карамана. Київ : Літера ЛТД, 2011. 560 с.
27. Сучасна українська мова: навч. посіб. / упоряд.: Л. І. Дерев'янка, С. М. Дорошенко. Полтава : ПолтНТУ, 2016. 220 с.
28. Тихоша В., Олексенко В., Гайдученко Г., Нагіна В. Сучасна українська літературна мова. Синтаксис. Київ : Українське видавництво, 2009. 287 с.
29. Український правопис. Київ : Наукова думка, 2019.
30. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. Київ : Академія, 2004. 408 с.
31. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. Київ : Академія, 2004. 408 с.

Додаткові:

1. Арібжанова І. М. Структура простого речення (формально-граматичний аспект). Київ : Нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2001. 128 с.
2. Арібжанова І. Принципи моделювання простого речення. *Українське мовознавство*. 2014. № 1 (44). 42–59 с.
3. Балко М. Синтаксична і фразеологічна варіативність: особливості утворення та функціонування варіантів. *Лінгвістичні студії* : зб. наук. праць. Донецьк : ДонНУ, 2007. Випуск 15. 223–227 с.
4. Від звука до тексту: Аналіз мовних одиниць різних рівнів / за ред. А. А. Силки. Суми: Університетська книга, 2012. 348 с.
5. Вінтонів М. О. Актуальне членування речення і тексту: формальні та функційні вияви: монографія. Донецьк : Донецький нац. ун-т, 2013. 327 с.
6. Головата Л. М. Тестові завдання з української пунктуації: 2-ге вид., переробл. і допов. Тернопіль : Вектор, 2016. 95 с.
7. Гуйванюк Н. В. Слово-Речення-Текст: вибрані праці. Чернівці : Чернівецький національний університет, 2009. 664 с.

8. Гуйванюк Н. В. Нерозкладні компоненти у структурі речення: монографія. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2010. 224 с.
9. Дудик П. С. Просте ускладнене речення. Вінниця : ВДПУ, 2002. 336 с.
10. Завальнюк І. Я. Синтаксичні одиниці в мові української преси початку ХІ століття: функціональний і прагматичний аспекти: монографія. Вінниця : Нова книга, 2010. С. 224–235.
11. Загнітко А. П. Теорія сучасного синтаксису. Донецьк : ДонДУ, 2006. 378 с.
12. Заборна М. С. Просте речення. Складні випадки аналізу: навчальний посібник для студентів вищих педагогічних навчальних закладів. Тернопіль : Підручники і посібники, 2002. 126 с.
13. Іваницька Н. Л. Теоретичний синтаксис української мови. Вінниця : ВДПУ, 2002. Ч. 1. 169 с.
14. Коваль Л. М. Семантико-синтаксична основа головного компонента односкладних речень в українській мові: монографія. Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2015. 316 с.
15. Колібаба Л.М. Словник дієслівного керування. Київ : Либідь, 2016. 656 с.
16. Кульбабська, О. В. Вторинна предикація у простому реченні: монографія. Чернівці : Чернів. нац. ун-т, 2011. 672 с.
17. Кульбабська О. Семантико-синтаксичні відношення рівня простого речення. *Типологія та функції мовних одиниць*: наук. журн. на пошану член-кореспондента НАН України Івана Романовича. Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2015. № 2 (4). С. 104–116.
18. Кучеренко І. К. Теоретичні питання граматики української мови. Вінниця : Поділля, 2003. 464 с.
19. Кучеренко І. К. Актуальні проблеми граматики. Львів : Світ, 2003. 228 с.
20. Масицька Т. Є. Типологія семантико-синтаксичних реченнєвих залежностей: монографія. Луцьк : ПВД: Твердиня, 2016. 416 с.
21. Межов О. Г. Типологія мінімальних семантико-синтаксичних одиниць: монографія. Луцьк : Волинський нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2012. 464 с.
22. Микитюк О. Сучасна українська мова : самобутність, система, норма: навч. пос. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2013. 440 с.
23. Олійник О. Б., Шинкарук В. Д., Гребницький Г. М. Граматика української мови. Навчальний посібник. Київ : Кондор, 2007. 544 с.
24. Плющ М. Я., Грипас О. Ю. Системна організація граматичної будови української мови. Таблиці. Схеми: навч. посіб. Київ : Видавничий Дім «Слово», 2015. 264 с.
25. Попова І. С. Фундаментальні категорії метамови українського синтаксису (одиниця, зв'язок, модель): монографія. Дніпропетровськ : ДНУ, 2009. 432 с.
26. Прокопчук Л. В. Синтаксис сучасної української мови (в таблицях і схемах). Вінниця : ООО «Планер», 2005. 99 с.
27. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія.

Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.

28. Сучасна українська мова. Теоретично-практичний курс морфології: навч. Посіб. / упор. Н.О. Руснак. Чернівці : ЧНУ «Рута», 2019.

29. Українська мова: [енциклопедія] / редкол. В. М. Русанівський, О. О. Тараненко, М. П. Зяблюк та ін. 2-ге вид., випр. і доп. Київ : Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2004. 824 с.

30. Харченко С. Синтаксичні норми української літературної мови ХХ – початку ХХІ ст. : монографія / відп. ред. К. Г. Городенська. Київ : Міленіум, 2017.

31. Харченко С. Нариси із синтаксису сучасної української мови : монографія. Київ : Міленіум, 2016. – 288 с.

32. Шитик Л. Синхронічна перехідність синтаксичних одиниць в українській мові: монографія. Черкаси : Вид-ець Чабаненко Ю. А., 2014. 474 с.

33. Юшук І. П. Українська мова. Київ : Либідь, 2003. 640 с.

Інформаційні ресурси

Електронний підручник з української мови (фонетика, лексика, морфеміка, словотвір, морфологія, синтаксис, стилістика). – URL: <http://www.mova.info/pidruchn.aspx>

Загнітко А. Український синтаксис: теоретико-прикладний аспект. Донецьк, 2009. 137 с. – URL: http://www.ukrajinistika.edu.rs/preuzimanje/UKR_sintaksis.pdf

Загнітко А. П. Теорія сучасного синтаксису: монографія. Вид. 2-ге, виправл. і доп. Донецьк: ДонНУ. 2007. 294 с. – URL: http://www.ukrajinistika.edu.rs/preuzimanje/zagnitko_a_teoriya_suchasnogo_sintaksisu.pdf

Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. Київ: Academia, 2004. 356 с. – URL: <http://dspace.nua.kharkov.ua/jspui/bitstream/123456789/939/1/SUM.pdf>

Купрікова Г. В. Сучасна українська мова. Синтаксис: навчальний посібник для студентів гуманітарних факультетів вищих навчальних закладів. Харків, 2015. 96 с. – URL: <http://dspace.nua.kharkov.ua/jspui/bitstream/123456789/939/1/SUM.pdf>

Синтаксис української мови: навчально-методичний комплекс / укл. О. В. Дуденко. Умань, 2015. 208 с. – URL: http://dspace.udpu.org.ua:8080/jspui/bitstream/6789/3389/1/sintaxis_komplex_15.pdf

Бібліографія з синтаксису – URL: <https://digilib.phil.muni.cz/bitstream/handle/11222.digilib/128817/> Електронна бібліотека Інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка: <http://journlib.univ.kiev.ua/>

Словники он-лайн (100 видатних українців; Неправильно - правильно [Волощак М.]; Орфографічний словник української мови; Російсько-український словник сталих виразів; Словник синонімів української мови; Словник фразеологічних синонімів та ін.): <http://www.rozum.org.ua/>

Вільна бібліотека, підручники та навчальні посібники для завантаження: <http://freelib.in.ua/load/78-1-2>

Донецький лінгвістичний портал: <http://www.mova.dn.ua/>

Я розмовляю українською. Антисуржик: <http://www.arkas-proswita.iatp.org.ua/>

Українські онлайн словники. Лінгвістичні мовні ресурси та розваги: <http://lingresua.tripod.com/>

Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського: <http://www.nbuv.gov.ua/>

"Мова інфо": <http://www.mova.info/>

Словники на mova.info: <http://www.mova.info/Page.aspx?l1=61>

Великий тлумачний словник сучасної української мови онлайн: <http://www.slovnyk.net/>

Словник іноземних слів: <http://www.pcdigest.net/ures/book/sis.shtml>

Лінгвістична література на linguists.narod.ru: <http://linguists.narod.ru/downloads1.html>

Он-лайн словники та он-лайн перекладачі: http://www.unika.in.ua/ua/dic_ua.php

Короткий словник лінгвістичних та перекладацьких термінів (Бик І.С.):

<http://www.franko.lviv.ua/faculty/intrel/tpp/glossary.htm>

Бібліотека "Віртуальна Русь". Розділ "Мовознавство":

http://ruthenia.info/text/lang/index_all.htm

Бібліотека "Ізборник". Наукові праці з мовознавства: <http://litopys.org.ua/links/inmovozn.htm>

Лінгвістичний форум: <http://lingvoforum.net/>

Сайт Лінгвістичного музею Київського національного університету імені Тараса Шевченка:

<http://www.langs.com.ua/>

Електронна бібліотека Інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка:

<http://journlib.univ.kiev.ua/>

Науково-методичні праці В. В. Герман із синтаксису

1. Герман В. В. Словосполучення / *Від звука до тексту: Аналіз мовних одиниць різних рівнів*. Суми : Університетська книга, 2012. С . 190-199.
2. Герман В. В. Культура української мови: навчальний посібник для студентів філологічних (гуманітарних) факультетів вищих навчальних закладів. Суми : Сум ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2014. С. 104-121.
3. Герман В. В. Словосполучення: дискусійні теорії сучасного синтаксису. *Українське мовознавство*. Харків: Цифра Прінт, 2012. Вип. 42/1. С. 73-78.
4. Герман В. В. Структурно-семантичні типи питальної модальності в новелах В. Стефаника. *Філологічні науки*. Суми : Сум ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2005. С. 14-17.
5. Герман В. В. Дискусійні теорії словосполучення. *Філологічні науки: історія, сучасний стан та перспективи досліджень*: м-ли Міжнар. науково-практичної конференції 24-25 жовтня 2014 р. Львів : ЛОГОС, 2014. С. 46-49.
6. Герман В. В. Складне синтаксичне ціле: до питання теорії. *Філологічні науки*: зб. наук. праць. Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2009. С. 27-34.
7. Герман В. В. Безсполучникові складні речення – репрезентанти фольклорного дискурсу. *Українське мовознавство*. Харків : Цифра Прінт, 2013. С. 152-159.
8. Герман В. Синтаксис складного речення: практичний комплекс: навч.-метод. посіб. Суми : Вид-во Сум ДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 164 с.
9. Герман В. Синтаксис простого та простого ускладненого речень: практичний комплекс: навч.-метод. пос. Суми : Вид-во Сум ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2017. 148 с.
10. Герман В. Сучасна українська літературна мова: практичний синтаксис: навч.-метод. посіб. Суми: Вид-во Сум ДПУ імені А. С. Макаренка, 2017. 250 с.
11. Герман В. Харченко Н. Реалізація допустових семантико-синтаксичних відношень у складносурядних реченнях (на матеріалі наукових творів І. Франка). *Лінгвостилістичні студії*: наук. журн. / редкол.: С. К. Богдан (голов. ред.) та ін. Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2019. Вип. 11. С. 24-33.
12. Іван Франко – титан слова: націєтворчий, лінгвориторичний і синтаксичний виміри: монографія / авт. кол. В. Герман, Т. Дробна, Т. Ковган, Н. Харченко; за заг. ред. В. Герман. Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2019. 134 с.

13. Неповне речення: проблемні питання синтаксису: науково-методичні розвідки студентів 3 курсу / за ред. В. В. Герман. Суми : Сум ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2013. 56 с.

14. Українська мова: збірник тестових диктантів / за ред. В. В. Герман, Н. П. Дейниченко. Суми : Сум ДПУ ім. А. А. Макаренка, 2007. 260 с.

15. Українська мова: збірник диктантів для студентів / за ред. В. В. Герман, Н. П. Дейниченко. Суми : Сум ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2004. 220 с.

16. Герман В. Замошнікова В. Психолінгвістична спрямованість звертань у листах Лесі Українки до Ольги Кобилянської. Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». Острог : Вид-во НаУОА, 2021. Вип. 11(79). № С. 55-59.

17. Герман В. Медіакультура вчителя-словесника: практика формування в курсі «Сучасна українська літературна мова». Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології: наук. журнал / голов. ред. А. А. Сбруєва. Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2021. № 1 (105). С. 121-131.

18. Герман В. Синтаксис складного речення: практикум для самостійної роботи. Суми : Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2022. 112 с.

19. Герман В. Сучасна українська літературна мова: синтаксис простого і простого ускладненого речень: методичні рекомендації для студентів 3 курсу спеціальності 014 Середня освіта (Українська мова і література). Суми : Вид-во Сум ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2021. 68 с.

20. Герман В. Сучасна українська літературна мова: синтаксис складного речення: методичні рекомендації для студентів 4 курсу спеціальності 014 Середня освіта (Українська мова і література). Суми : Вид-во Сум ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2021. 68 с.

21. Герман В. В. СКЛАДНЕ СИНТАКСИЧНЕ ЦІЛЕ ЯК СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНА ОДИНИЦЯ СИНТАКСИСУ. *Сумщина в історико-філологічному вимірі*: монографія / авт. кол. В. Владимірова, В. Герман, Н. Кириленко, О. Кумеда, С. П'ятаченко, О. Рудь, З. Савченко, М. Ячменик; за заг. ред. Н. І. Кириленко. Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2021. С. 5-8; 20-49; 265-268.

22. Герман В. Науковий текст Івана Франка в аспекті семантико-синтаксичних відношень допустовості. *Текст у дослідницьких парадигмах: теорія і практика*: [колективна монографія]: за заг. ред. О. М. Семеног. Суми : Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2022. С. 85-110.

23. Герман В. В., Кириленко Н. І. Складнопідрядні приєднувальні речення: синтаксичний статус. *Закарпатські філологічні студії*. Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2023. № 27. Т. 2. С. 9-14.

http://zfs-journal.uzhnu.uz.ua/archive/27/part_2/1.pdf

24. Герман В., Громова Н. Інтеграційний підхід до формування медіакультури вчителя-словесника в курсах «Сучасна українська літературна мова» і «Методика навчання української мови». *Scientific Collection «InterConf»*, (44): with the Proceedings of the 8th International Scientific and Practical Conference «Scientific Research in XXI Century» (March 6-8, 2021). Ottawa, Canada : Methuen Publishing House, 2021. С. 166-177.

25. Герман В. Науковий текст Івана Франка в аспекті семантико-синтаксичних відношень допустовості. *Текст у дослідницьких парадигмах: теорія і практика*: [колективна монографія]: за заг. ред. О. М. Семеног. Суми : Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2022. С. 85-110.

<http://repository.sspu.edu.ua/handle/123456789/12575>

26. Герман В. Синтаксис складного речення: практикум для самостійної роботи. Суми : Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2022. 112 с.

<http://repository.sspu.edu.ua/handle/123456789/12554>

27. Герман В., Кириленко Н. Лінгвістичний статус порівняльних синтаксем у структурі простого речення. Наукові записки. Серія: Філологічні науки. Випуск 1(208). Кропивницький : Видавничий дім «Гельветика», 2024. С. 112-120.

<https://journals.cusu.in.ua/index.php/philology/article/view/284>

28. Герман В., Єфремова К. Відокремлені обставини в поезії Надії Кириленко: граматико-стилістичні особливості (на матеріалі збірки «До сонця»). *Академічна культура дослідника в освітньому просторі: європейський та національний досвід* : збірник матеріалів VII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 17-18 травня 2024 року) / за ред. О. М. Семеног. Суми : Видавництво СумДПУ імені А. Макаренка, 2024. С. 211-214.

29. Герман В., Маценко С. Морфолого-стилістичні риси звертань у збірці Надії Кириленко «До сонця». *Академічна культура дослідника в освітньому просторі: європейський та національний досвід* : збірник матеріалів VII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 17-18 травня 2024 року) / за ред. О. М. Семеног. Суми : Видавництво СумДПУ імені А. Макаренка, 2024. С. 214-217.

30. Герман В., Прокопенко М. Семантико-структурні особливості вставних і вставлених конструкцій у збірці Надії Кириленко «До сонця». *Академічна культура дослідника в освітньому просторі: європейський та національний досвід* : збірник матеріалів VII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 17-18 травня 2024 року) / за ред. О. М. Семеног. Суми : Видавництво СумДПУ імені А. Макаренка, 2024. С. 217-220.

31. Герман В., Провозьон С. Використання онлайн-сервісів під час вивчення синтаксису на уроках української мови. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2024. № 3 (137). С. 54-64.

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

Конспекти лекцій.

Презентації лекцій.

Методичні рекомендації до практичних занять і самостійної роботи.

Контрольні завдання для проведення проміжного контролю.

Навчально-методичні й навчальні посібники автора програми.

Мультимедійна техніка для презентацій.